

[Povlsen.]

jeg ikke tro, at det ærede Medlem kan have noget som helst imod.

Saa sagde det ærede Medlem, at § 49 lægger afgørende Hindringer i Vejen for den frie Skole her i Hovedstaden. Det er ikke rigtigt, den frie Skole her i Hovedstaden kan blive stillet under nøjagtig samme Forhold som Friskolerne ude omkring i Landet. Det, der er Tale om her, er altsaa den private Skole, som maaske kan være en Spekulation, nærmest, i Forretning, og jeg tror, det er af afgørende Betydning, at man har noget Haand i Hanke med, hvilke Forhold der arbejdes under i saadanne Skoler. Jeg tror derfor slet ikke, det er urigtigt, at man har indsat den Bestemmelse, der findes i Stk. 2; den lægger ikke nogen Hindringer i Vejen for den frie Skole her i Hovedstaden.

Hermed skal jeg anbefale Ministerens Forslag, der er tiltraadt af Flertallet, i Haab om, at det skal lykkes under fortsatte Forhandlinger ad Aare at naa til et for den danske Folkeskole godt Resultat.

Hans Thyge Jacobsen: Det ærede Medlem Hr. Povlsen gjorde i sit Foredrag en Bemærkning, der, saa vidt jeg fik den noteret ned, lød saaledes, at der havde været visse Begivenheder i den seneste Tid, som viser, at Biskopperne har mere end nok at gøre med at holde Præsterne til at forkynde den rene lutherske Lære. Hvis nu det ærede Medlem Hr. Povlsen med dette sigter til, hvad der i afvigte Uge er foregaaet med 6 københavnske Præster, som man populært kalder „Tidehvervspræsterne“, saa nødes jeg som en, der staar disse Præster meget nær, til at gøre Indsigelse. Thi det, som Biskopperne, eller i dette Tilfælde Københavns Biskop, har vanskeligt ved i Øjeblikket overfor de paagældende Præster, det kan ikke være at holde dem til den rene lutherske Lære, al den Stund disse Præster selv hævder — og efter mit Skøn ogsaa med Rette —, at deres Forkyndelse er den lutherske, den oprindelige lutherske Forkyndelse, og al den Stund det, disse Præster ønsker at give Udtryk for i deres hele Virke og i deres Henvendelser til Offentligheden, er Ønsket om, at Forkyndelsen i vor Kirke mere og mere maa være den rene lutherske Forkyndelse.

Altsaa, det kan ikke være paa dette Punkt, at Biskoppen har Vanskeligheder med disse Præster, og det er da ogsaa efter min Mening paa et helt andet Punkt, paa et Punkt, hvor Biskopperne maa faa Vanskeligheder med disse Præster som med alle

Præster, nemlig i samme Øjeblik de vil til at blande sig i, hvorvidt Præsterne i den offentlige Diskussion overskrider Ytringsfrihedens Grænser; i samme Øjeblik vil Biskopperne naturligvis faa meget vanskeligt ved at holde alle Præster dør, hvor de gerne vil holde dem.

Kirkeministeren (Dahl): Naar man ikke har fulgt Udvalgets Forhandlinger i det enkelte, saa faar man det Indtryk af den Betænkning, der er afgivet af Udvalget, at der ikke er store Uoverensstemmelser indenfor Udvalget, i hvert Fald naar man undtager et eneste Punkt. Derfor forstaar jeg ogsaa den Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Povlsen sluttede med, idet han udtalte Haabet om, at man maatte komme til at overvinde de tilbageblevne Uoverensstemmelser ved en fornyet Behandling ad Aare, idet det jo, som der ogsaa blev gjort opmærksom paa, er selvfølgelig, at Lovforslaget ikke kan blive gennemført i nærværende Rigsdagssamling.

Jeg takker Flertallet indenfor Udvalget, fordi det er blevet enigt med Undervisningsministeren om at stille det Forslag, der findes som det første Ændringsforslag. Jeg kan ogsaa takke de to Mindretal for Udtalelsen — denne Udtalelse forekommer i begge Mindretals Betænkninger — om, at Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger i Flertallets Affattelse; er blevet bedre end det oprindelige.

Venstre Mindretallet udtaler, at det erkender, at Lovforslaget, som det nu foreligger, indeholder saadanne Ændringer i Forhold til Lovforslaget, saaledes som det vedtoges ved anden Behandling i Folketinget i Samlingen 1931—32, at det af Mindretallet maa betragtes som en Forbedring, og efter den Tale at dømme, som Ordføreren for dette Mindretal nu for nylig holdt, synes altsaa Flertallet og dette Mindretal at være kommet hinanden noget nærmere, selv om der er endnu navnlig een betydningsfuld Forskel mellem Flertallet og dette Mindretal.

Det andet Mindretal, det konservative Mindretal, kan erkende, at der ved Flertallets Lovforslag paa visse Punkter er sket en Forenkling af Lovforslaget i Forhold til det oprindeligt fremsatte, og bemærker saa, at dette gælder særlig Styrelserne i Kommunerne, saa jeg kan slutte mig til de Forventninger, som ogsaa har fundet Udtryk her under denne Forhandling.

Denne Betænkning og det Arbejde, der nu er gjort, peger i Retning af, at der er Haab om, at man ad Aare ved fornyet